

8/1/14

Αισθάνομαι πλέον ξεκάθαρα ότι δεν ανήκω πουθενά.

Η τρέλα των άλλων με τρελαίνει.

Σήμερα αισθάνθηκα επίσης ότι ο όρος «ειρηνικός» που χρησιμοποιούσα μπροστά από το «αναρχικός», στην προσπάθειά μου να αυτοπροσδιοριστώ, δεν είναι δυνατόν να ισχύσει μέχρι τέλους.

Ο θυμός μου, μέρα με τη μέρα, με ξεπερνάει.

Δεν τους φτάνει που θυσιάζουν την ελευθερία τους σε ανόητους – αυθαίρετους θεσμούς.

Το ίδιο απαιτούν και από εμένα (δεν εννοώ τη φυλάκισή μου, αλλά την απαιτούμενη τυφλή υπακοή μου σε θεσμούς που δεν καταλαβαίνω και δεν αναγνωρίζω).

Μα εγώ δεν μπορώ – ακόμα κι αν θέλω – να τους κάνω το χατίρι.

Ευτυχώς, υπάρχει μέσα μου ακόμα κάτι υγιές...

κάτι ζωντανό.

Κι επειδή ο θυμός μου με καλεί να πράξω

κι επειδή οι πράξεις δεν θα είναι ποτέ αρκετές μπροστά στην τρέλα τους,

η μόνη μη ειρηνική πράξη που μπορεί να φέρει την κάθαρση,

η μόνη πολεμική πράξη που μπορεί να κάνει την τρέλα τους να μην αγγίζει την ύπαρξή μου,

είναι η καταστροφή της ύπαρξής μου.

Κι ύστερα, τρεχάτε να με βρείτε κουφάλες...

Κι ύστερα, άντε να με βρείτε δειλά κοράκια της κοινωνίας και της θρησκείας.

Μπορεί η κατάληξη να είναι η ίδια,

όμως τον τρόπο θα τον ορίσω εγώ.

Δε θα τον αφήσω σε εσάς παλιοκουφάλες.

Καλύτερα να πεθάνω ζωντανός,

παρά να ζήσω νεκρός.

Άντε γαμηθείτε όλοι σας.

Και μη βιαστείτε να συμπεράνετε ότι δεν ήμουνα καλά.
Το αντίστροφο ισχύει.
Ήμουνα πολύ καλά για να συνεχίσω να ζω ανάμεσά σας.
Ποιος υγιής θέλει να ζήσει μέσα σε τρελοκομείο;
Ποιος αντέχει;
Κι αφού το τρελοκομείο δεν μπορεί να αλλάξει,
κι αφού να αφεθώ στην τρέλα δεν θέλω,
μα ούτε και μπορώ,
πρέπει να φύγω.

Μυρινάκι μου χρυσό, πόσο λυπάμαι.
Δεν προφτάσαμε να γνωριστούμε ρε γαμώτο.
Πόσο λυπάμαι γι' αυτό που σου έκανα.
Είσαι όμορφη. Της μοιάζεις πολύ!
Σε αγαπάω! Όπως κι εκείνη σε αγαπάει.
Όπως κι εκείνη την αγαπάω.

Νικάκι μου, καλύτερέ μου φίλε, πόσο πολύ λυπάμαι.
Για τους όρκους που δεν τήρησα.
Για τα ταξίδια που δεν έγιναν.
Πόσο πολύ λυπάμαι γι' αυτό που σου έκανα.
Πόσο πολύ σε αγαπάω!
Κι ήθελα τόσο να σου πω για τη στιγμή που πρωτοκοιταχτήκαμε στο μαιευτήριο.
Με κατάλαβες αμέσως, με ένα βλέμμα που δεν θα αλλάξει ποτέ.
Αυτό θα έχω στον νου μου την ώρα που θα φεύγω.